



Ami unalmas, és ami megunhatatlan

„Az Úr szólította Sámuel, és ő így felelt: Itt vagyok. Majd odafutott Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így válaszolt: Nem hívtalak, menj vissza, fekjüdj le! Elment tehát, és lefeküdt.” 1Sámuel 3:4-5

Ismétlés a tudás anyja- meg az unalomé. Mégsem vagyunk meg nélküle. A munka eredménye legalább kárpótol a fáradtságért: amikor úgy megtanulta az ember az anyagot, hogy sajnálja, hogy nem kap több kérdést... Az igazi baj a hibákkal van, az ismétlődő hibákkal. Sámuel háromszor is hallja, amint Isten kimondja nevét: hívja, hogy beszéljen vele, hogy beavassa terveibe - de Sámuel mindháromszor rosszul fele. Elindul, de nem Istenhez érkezik, csak a főpaphoz. Hogy „örülhetett” Éli pap, hogy azon az éjszakán már harmadszor kelti fel álmából Sámuel, szolgálatra jelentkezve! Talán ezért, talán a rutin fásultsága miatt nem történik semmi, csak egy értelmetlen, rossz cselekvéssor ismétlődik. És ez több mint unalmas!



De minden egyszeriben megváltozik, amikor a főpapnak eszébe jut, hogy Istenhez irányítsa, hogy imádkozni tanítsa Sámuel. Igen, így már nem rontják el, mindketten készek a találkozásra az Úr szavával. A bosszantó értelmetlenség egyszeriben átadja a helyet az izgatott várakozásnak. Sámuel, célt tévesztett lépéseinek is köszönhetően, jól megtanulta a leckét: az ige emberévé lett - megunhatatlanul.

Ez az a történet, ami megváltoztatta az életemet. Akkor már ismertem az Úr hangját, már tudtam, hogy nevémen szólított- és hogy ez azt jelenti, hogy az övé vagyok. De ahogy Sámuel, úgy én sem jó irányba indultam el, nem azon a helyen voltam, ahol az Úr várt rám. Akkor még úgy gondoltam, én majd villamosmérnökként fogom őt szolgálni, a műszaki, informatikai ismereteimmel. Reformátusként, jól megtanultam a leckét: nincs papi kaszt, Istent minden foglalkozásban és foglalkozással lehet szolgálni. De egy reggelen, amikor szokásom szerint olvastam a Bibliát, elém állt ez a történet, és lezárta számomra azt az utat, amin addig jártam. Tudtam, hogy nem jó helyen vagyok: az Úr, az igéjét bizza rám. Ez pedig megunhatatlan. Nem az újdonság varázsa miatt, hiszen a Biblia megismerhető, az olvasás pedig mégiscsak fárasztó. Hanem Jézus megújító jelenléte miatt. Öröm látni és átélni, hogy a jól ismert szavak egyszerre csak élni kezdenek és átformálják az életeket. A

Lélek által, aki megeleveníti a betűt, az unalomig ismételtetett értelmetlen és meddő cselekvéssoraink helyett, szabadok leszünk megnyílni Isten felé. Őáltala, még az is megtörténik, hogy korábbi célt tévesztéseink is tanítómestereinkké

válnak. Isten sosem unalmas, Ő megunhatatlan! Imádkozz, hogy kész legyél erre az életre.

dr. Harmathy András

Bemutatkozik: Kívés Zoltán (Zé tanár úr)

A Református Gimnázium új katolikus hitoktatójaként szeretnék röviden bemutatkozni. 1963-ban születtem Budapesten, 1975-ben költöztünk Szentendrére. Itt végeztem iskoláimat. Érettségi után a 2-es Metró-t vezettem 8 évig, ahol igazán megismerhettem az élet sűrűjét. Közben megnősültem, két fiunk született, Gergő (NB.) és Péter, akik azóta már felnőttek. Időközben tapasztalataim, kérdéseim és érdeklődésem révén világi teológiai tanulmányokba fogtam a Pázmány Péter Katolikus Egyetem, hitoktatói levelező szakán, ahol 1995-ben diplomáztam. Ezt követően kezdődött az állandó diakonátusra való felkészülésem három esztendeje. 1999-ben szenteltek. (Az állandó diakónus, bár az egyházi rend tagja, nem pap, sajátos szolgálata, családos emberként az igehirdetésre a liturgikus teendők-re és a karitás szolgálatra terjed ki. Egyszerűben fogalmazva a gyóntatáson és a misézésen kívül minden más liturgikus teendőt ellátunk, keresztelés, esketés, temetés, és más szolgálatok.) 25 évig a Szent István Társulat katolikus könyv-kiadójában dolgoztam, a Hittudományi Egyetem könyvesboltját vezetve. A tavalyi évtől Bíboros Úr, plébánosunk közvetítésével bízott meg, hitoktatási feladatok ellátásával, melynek legnagyobb szelete a Református Gimnáziumban zajlik, hiszen mind a nyolc osztály katolikus diákjait tanítom. Sokat gondolkodom, hogy lehet-e a hitet tanítani? Tantárgyként csak egy picit. Saját életem tanúság-tételével, hibáimmal, örömeimmel szeretnék a rám bízottakkal együtt

haladni egy úton, melyen nap mint nap megtapasztalhatjuk, hogy életünk minden pillanata fölött van Valaki, aki mindig figyel ránk, elfogad, szeret és végtelenül irgalmas hozzánk. Ehhez pedagógusként csak azt tehetem hozzá, amit mestereim mindig is aján-



lottak: mérhetetlen türelem, jóság, a gyerekek feltétel nélküli szeretete és sok vidámság. Így a fiatalok megnyílnak, megjelenik a bennük lévő szép és jó, és így öröm lesz majd Jézus Krisztusról tanulni. Az iskola vezetése és tanár kollégáim örömmel fogadtak, igyekszem mindenkivel jó kapcsolatot kialakítani, a közös programokon részt venni, és ezt a diákoknak is továbbadni, hiszen itt egy nagy közösségként vagyunk együtt minden nap. Végül egy személyes örömről. Felemelő volt tudni nemrégiben kisebb betegségem idején arról a sok imádságról, ami itt körülvett. A gyerekek a folyosón mesélték, hogy Tiszteletes Úr a református hittanon név szerint is imádkozott a gyerekekkel együtt, értem. Há-lás vagyok, hogy itt lehetek.

Kívés Zoltán



Az alfa karácsonyi számában feladott feladvány megoldásai: 1) 2 lány és 1 fiú. 2) 2015-ben a 7. születésnapja volt a legidősebb gyermeknek.

Gratulálok a helyes megfejtőnek, Turai Gergőnek (6.a).

Milán Szabolcs

Bemutatkozik: Poczik Tünde tanárnő

Sajószentpéteren születtem és évtizedek óta Miskolchoz kötődöm, ahol férjemmel és 9 éves kisfiammal jelenleg élünk. Tizenévesen kezdődött a megmagyarázhatatlan elköteleződés az anyanyelv, a versek világa mellett, talán mert jó magyartanárrom volt, akihez egy-egy szavalóverseny előtt még gimnazistaként is visszajártam. Édesapám maga is szívesen írt, de leginkább ismert (szövegűen) hihetetlenül sok Petőfi-, József Attila-verset, így magyartanárként magam is sok időt töltöttem órákon kívül azzal, hogy memoriterek hallgattam a szünetekben – ezek az alkalmak a rendhagyó, legkiemelkedőbb élményeim közé tartoznak.

Középiskolai tanulmányaimat a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumában folytattam a 90-es években. Jó volt „refisnek” lenni, bár jóval kevesebb lehetőségünk volt diákként bármiféle javaslatot megfogalmazni, a Bodrog-parti diákvároshoz kapcsolódó élményekből 20 év elteltével is bőven volt mit szemeztetni az osztálytalálkozón. A gimnáziumi évek során leginkább az irodalom-, történelem- és a némettanulás elmélyítése vált céllommá.

A Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi és Hittudományi Karán magyartanár szakos képzésre jelentkeztem, és 2001-ben magyartanári végzettséget szereztem. (A vallástanári szak a diplomamunkám elkészítésével fejeződik be, remélhetőleg a következő tanévben.) Az egyetemi évek alatt igyekeztem megismerni a fővárost, élni mindazzal a lehetőséggel, amit nyújthat elsősorban kultúra, ismeretszerzés terén. A színházak, író-olvasó találkozók, a faszori református istentiszteletek (Végh Tamás lelkész úr szolgálatai) során vált meggyőződésemmé, hogy amint lehetséges, vissza szeretnék térni Budapestre. Egy évig tanítottam magyartanárként itt, ezt követően a házasságkötés, családalapítás Miskolcra kötött.

A kisfiam születéséig csak magyar nyelvet és irodalmat tanítottam Miskolcon többnyire egyházi iskolákban (Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, Lévy József Református Gimnázium), a szülési szabadság időszakában végeztem el a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karán a történelem szakot. Érdekes és egészen újszerű felismerést

jelentett számomra, hogy egy-egy történelmi korszakról akár az addigi ismereteimnek ellentmondó, de legalábbis árnyaltabb kép alakulhatott ki (pl. a reformációról). Történelem és vallástanári szakon is egyháztörténelem témakörben készítettem a diplomamunkámat, kiemelten érdekel a korai kereszténység története.

A szabadidőm jelentős részét – ma már így élem meg – ajándéknak tekintem, ha a családdal tölthetem, így nálunk hosszú ideig tart a vasárnapi reggeli és már most megterveztük a nyarunkat. Hálás vagyok azért, hogy ha szakmai kérdésről vagy akár helyváltoztatásról van szó, a férjem nyitott és igyekszik támogatni, így bízom benne, hogy előbbutóbb mégis a főváros vonzáskörzetében élhetünk.

Az évek során egyre fontosabbá vált számomra a kitekintés a „szövegvilágból”, azok a területek, ahol a művészeti ágak találkoznak. A Közép-Európa Táncszínház egyik előadása után először csalódottan konstatáltam, hogy nem segítettek megérteni a koreográfiát a táncosok, a rendező. Azt hiszem, ez volt az oka annak, hogy egyre inkább érdekelt a tánc mint kifejezési forma. Kosztolányi azt írja a Nyelv és lélek egyik tanulmányában, hogy a nyelv alkotótárs, nem eszköz, és az írónak nem elképzelése van, hanem rögeszméje, inkább megfejt írás közben, mint ért és megfogalmaz. A „H moll szonáta” vagy a táncszínházi, fizikai színházi előadások mögött is felfejthető valamiféle rögeszmés elképzelés, ha a hallgató vagy néző veszi a fáradságot. Jézus nem válaszolt Keresztelő János kérdésére, hogy valóban Ő az, akire vártak vagy nem, csak azt mondta el, hogy milyen jelek láthatóak. Ebben a felfedező életszakaszban vagyok, az alapkérdésekre igyekszem önálló munkával más-más, különféle csatornákból érkező adaptációk alapján elkészíteni a saját „olvasatomat”.

Poczik Tünde



Egy új kezdet és egy még újabb kihívás

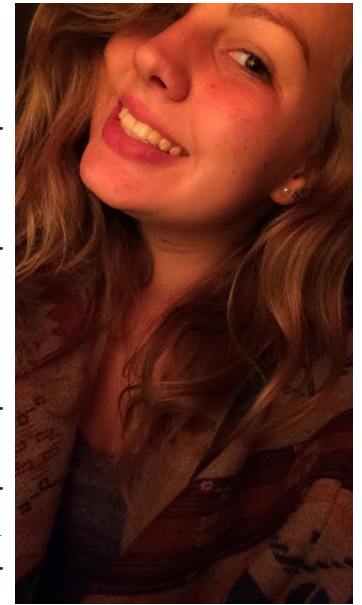
2016.02.23-án sor került arra a DPR gyűlésre, amely megadta nekem a lehetőséget arra, hogy segítsék ennek a kis csapatnak. Így büszkén vállalom ezt a nagy feladatot, amellyel sok-sok diákot képviselhetek és segíthetek. Ebben a cikkben elmesélném nektek hogy hogyan is jött ez az egész, no meg azt hogy milyen dolgok megvalósításán töröm a fejem. Nem utolsó sorban pedig azt, hogy mennyire köszönöm nektek a szavazataitokat.

Történetem három évvel ezelőttre vezethető vissza. Ebben az évben osztálytársaim megszavazták nekem azt a bizalmat, hogy én legyek az osztály egyik DPR képviselője. Majd ugyanez megtörtént velem a rákövetkező évben is. Ekkor már komolyan fontolgattam az elnöki posztért való kampány elindítását, de a dolgok sajnos nem úgy alakultak és szerintem nem is volt annyi bátorságom, hogy elinduljak. Ennek oka az volt, hogy én ezt a „címet” nagy felelősségnek éreztem és tudtam, hogy sok időt és energiát kell befektetni. Mivel a cserkészlet eléggé erőteljesen felkészíti az embert a komoly dolgokra és egy közösség vezetői tevékenységeire, pontosan tudtam, mire vállalkozom. Így idén lett annyi bátorságom és elhatározásom, hogy induljak a posztért. Kitartóan hittem abban, hogy én lehetek az első DPR elnök, aki nem mellesleg lány/nő. Szavazataitoknak köszönhetően ez valósággá vált, amit ezúton is nagyon köszönök nektek. Na de ne csak a múltat firtassuk, lássuk, mit hoz a jövő. Ötleteim hadából meg is osztanék egyet-kettőt. Nagyon sok olyan téma van, amiket rengetegszer átbeszélünk a gyűléseken, ezekre igyekszem a tagokkal együtt jó megoldást találni. Na de most jön a legjava, az új ötletek sorozata. Nos, az alapvető programok újszerű lebonyolítása mellett arra gondoltam, hogy színesebbé tehetnénk a hétköznapiakat. Itt most arra gondolok, hogy tarthatnánk buborékfújó napot Erzsébet tanárnő segítségével, vagy akár „köszönöm” napot, ennek az lenne a lényege, hogy névtelenül írhat sz bárkinek. De nem akármit, hanem azt, hogy mit köszönhetsz neki. Ezzel csupán csak az lenne a célom, hogy kicsit közelebb kerüljünk egymáshoz és az, hogy meglássuk egymásban a jót. De akár év végén szervezhetnénk egy gála estét a tanári karnak, ezzel is megköszönve egész éves munká-

jukat. Tarthatnánk film maratont ismét, vagy előadásokat is lehetne szervezni ismert emberekkel. Ezen kívül még rengeteg ötletem van. Az általános programokat pedig színesíteném. Mivel az iskolai bulik a nagyok körében nem túl nyerő, ezért rövidíteném ezeknek az idejét és másféle programokat csinálnék. A kisebbeknek pedig természetesen több bulit

szerveznék pontos és jó kivitelezéssel. A focibajnokságokat semmiképpen sem hagynám el, mert tudom, hogy ez a fiúknak egy fontos esemény. De ha már a fiúkról gondoskodtunk, hagyjuk a lányokat is érvényesülni. A röplabda bajnokság jó élmény lenne, legalább is szerintem. De a legfontosabb dolgot ne hagyjuk ki, a ti érdekeiteket maximálisan képviselném. Ehhez viszont az is kell, hogy komolyan vegyétek a DPR munkásságát. Ha ez megvan, akkor elmondhattok mindent a képviselőiteknek. Változtatásra való igényt, új ötleteket, problémákat: így tényleg jól működhetünk. Ezért vagyunk, hogy segítsünk és jobbat tegyünk akár a hétköznapiakat akár a közösségeket. Nagy lehetőségeket látok mind a programok, mind a diákok igényeinek megvalósításának terén.

Remélem méltó segítőtök tudok lenni, és közösen nagy dolgokat fogunk tudni elérni. Az, hogy erre a posztra megszavaztatok, számomra hatalmas energiát adott ehhez a nagy feladathoz. Így bizakodom abban, hogy meg lesztek velem elégedve. Mindenkinek a legjobbakat kívánom!



Benkő Fanni
DPR elnök

„Ádámok és Évák Ünnepe” a Nemzeti Színházban

A Nemzeti Színház ifjúsági programjai között fontos helyet foglal el az „Ádámok és Évák Ünnepe” kö-zépiskolás játék, amely – népszerűségének köszönhetően – országos mozgalommá fejlődött az évek során. (A játék lényege, hogy tanárok és színházi mentorok segítségével, több hónapos próbafolyamat során ismerkedjenek meg a diákok Madách remekművével és állítsanak színpadra belőle egy-egy színt.) Iskolánk diákjai a Tragédia második színét adták elő. E rész a Paradicsomban játszódik, és a bibliai bűnbeesés történetét dolgozza fel. Lelkes és tehetséges diákcsoportunk kiérdemelte a zsűri elismerő szavait.

A résztvevők névsora: **Kelecsényi Anna** (Éva); **Albert Levente** (Ádám); **Damenija Givi** (Lucifer); **Szabó Bökény** (az Úr); **Sipos Bogáta**, **Sipos Zsófia**, **Németh-Buhin Elisa**, **Tóth Dorottya Dóra**, **Csókay Bernadett**, **Fazekas Anna**, **Benkő Fanni**, **Tóth Dániel**, **Törköly Szabolcs**, **Kovács Dorottya Luca** (Démonok) – **Szappanos Vivien** (zene); **Csesznák Tamás** (média, látvány); **Molnár Miléna** (smink) **Sipos Dávid** (rendező)

Az alábbiakban a főszereplők nyilatkoznak a felkészülésről, és magáról a fellépésről.

„Nemzeti Színház. Teltházas előadás. Nagyszínpad. El se hiszem, hogy mindez velem, velünk történt! Óriási lehetőség volt ez számunkra, és egyben kitüntetés is. A művészbejárón való belépés; a neves színművészek öltözői melletti elhaladás (Töröcsik Mari, Tompos Kátya, Trill Zsolt, Blaskó Péter...) és a „Művészklubban” rendelt almálé elfogyasztása, miközben két asztallal odébb Trill Zsolt szerepre készül...! Hatalmas élmény, amit sose fogok elfelejteni. Az előadás pedig kifejezetten jól sikerült, aminek mindnyájan nagyon örültünk. Beigazolódott az a tény, hogy az adrenalinak nagyon is jó hatása van ilyenkor az emberre. Ám azt, hogy idáig eljussunk, rengeteg próba, munka előzte meg. Örökre megmaradnak a szerdai és pénteki kápolnás próbák, és az a sok nevetés és viccelődés, amit ott átéltünk... minden egyes próba szuper hangulatban telt el. Minden percét élveztük.” (Kelecsényi Panni)

„A sok próba nem csak mókás volt, de remek kikapcsolódás is az iskola után. A felkészülés során sok új dolgot ismertem meg magammal kapcsolatban. A Nemzeti Színházban való fellépés pedig már csak hab volt a tortán.” (Albert Levi)

„A próbák és az együtt eltöltött idő legalább annyira emlékezetes marad, mint a Nemzetiben eltöltött napunk és maga a fellépés! ”Színésztársaim” nem voltak ismeretlenek előttem, így egy-kettőre meg tudunk nyílni egymás előtt. Mindenkinek ajánlom, hogy amikor csak teheti, lépjen fel, tapasztalja meg milyen emberek előtt tündökölni. Én sose felejttem, hogy ott álltam két almával a kezemben a Nemzeti Színház színpadán!” (Damenija Givi)



Tőlünk-nektek 11.b

*“A boldogság, csak a boldogtalanság tükrébe ismerhető fel”
 “Aki fél a vereségtől az győzelembe menekül!” (Alimán Ákos)*

“Éld a saját életed ne másét!” (Barna Christopher)

“Ha a szakadékba nézel, a szakadék is visszanéz beléd” – Friderich Nietzsche (Czvitkó Máté)

“Csak a döglött hal úszik az árral”

“Minden nap egyformának tűnik, ami azért van, mert az emberek már föl sem fogják, mi minden jót mutat meg az élet, mialatt a nap az útját járja az égen.” (Virág)

“Semmi nem öregszik olyan gyorsan mint a boldogság” – Oscar Wilde

“A világ színpad, az előadás rettenetes.”

*“Ha van egy álmod ne mondj le róla! Ne higgy annak aki azt mondja, nem vagy rá képes!
 Igenis Képes vagy rá!”*

*“Nagy, mély szemed réámragyog sötéten
 S lelkemben fuvoláz a vágy.” (Luca)*

*“Halál, terítsd rám köntösöd, hisz fázom,
 Gonosz szélvész és vihar dúl bennem és
 süvölt,
 A vágy-sakálsereg az égre fölívölt
 S bus esten meztelen bőrig megázom” (Luca)*

*“Nekünk csak arról kell döntenünk mihez kezdünk az idővel mely megadatott.” – Gandalf
 (Álmos)*

“A boldogsághoz nem vezet út, maga az út a boldogság.” – Buddha

Hasznos linkek

A tanulásban segítő hasznos oldalakat szeretném bemutatni nektek. Az alábbi linkeken olyan oldalakat találtok amelyek segítenek az órai feladatok jobb megértésében és a gyakorlásban.

<http://zanza.tv/> a honlapon jelenleg 8 tantárgy és összesen kb. 550 videó látható. A videók többségéhez tesztek is tartoznak, ahol ellenőrizheted tudásodat.

<https://code.org/> egy programozást segítő oldal, minden korosztály talál magának leckéket az oldalon. Hasznos lehet azonban olyanok számára is akik csak érdeklődnek a programozás tanulása iránt. A feladatok játékos jellegűek és a sikerélmény garantált!



The art gallery

In a small art gallery there are three paintings, each by a different artist. The titles of the paintings are Storm At Sea, Pink Roses and The Cornfield. The three paintings are all priced differently and were all painted in different years (1965, 1985 and 2000). Read the sentences and try to find out which picture was painted by which artist in which year and how much each painting costs.

Clues

1. Vicenza Van Bog's painting is older than the £750 painting titled The Cornfield.
2. The £1.000 painting is not entitled Storm At Sea.
3. The painting by Andrew Vergotti is priced at £500.
4. The painting by Claudia Ponet is not the most recently painted one.

Artist	Painting	Price	Year
Vicenza Van Bog			
Andrew Vergotti			
Claudia Ponet			

A megoldásokat a szaktanárodnak juttasd el!

Sudoku <http://gorbem.hu/Sudoku/SudokuGen.php>

			5	7		1		
					3	9		6
	6	3	9		2	7	4	8
2		7		9				
				5		8	3	2
			6	2		5	7	9
4	8		2	3	9	6		7
	1		7	8				
	7	9	4			5		8

2		8	7	3	9	1	4	5
3	4		5			9	8	6
		5	4	6	8	2		
8	7	6	9			3	2	1
5			2	7		8		4
	3		1	8	6			9
6			8					3
9		3	6		1		5	
		4	3		5	6	8	

WAS IST DAS?

Sie hat ein Bein und kann nicht stehn
und wenn sie läuft, ist es nicht schön. _____

Mit K siehst du's am Meeresstrand,
mit W ist es ein sandig' Land. _____

Ich fliege ohne Flügel, bin weiß wie eine Mauer
Und werde ich grau, so gibt's einen Schauer.

Es fällt vom Himmel, sacht und leis',
ist federleicht und kalt und weiß. _____

Sie ist gelb und rund und heiß
frisst Schnee und eis. _____

A megoldásokat a szaktanárodnak juttasd el!

IRODALOM

Kőműves Kelemen:Feldolgozás

Én vagyok Kőműves Keve,
Tizenkettőnek egyike.
Ásunk, fúrunk, építkezünk,
De a Déva vára mindig ledül.

Szükségünk van a sok pénzre,
Hát mi meg is dolgozunk érte.
Ásunk, fúrunk, építkezünk,
Szünetekben sokat eszünk.

Meleg van itt, fáradt vagyok,
De a várért sok pénzt kapok.
Ásunk, fúrunk, építkezünk,
De a Déva vára megint ledül.

Tizenkét kőműves közül megszólal egyikünk, Kelemen,
Akinek asszonya elébb idejő, azt áldozzuk fel.
Megegyezünk mind a tizenketten,
Esküt teszünk, mit senki se szeghet meg.

Mindenki imádkozik, némelyikünk sír is,
De még egyikünknek asszonya sincs itt.
Várunk, várunk, s egy óra múlva,
Egy lovaskocsi áll meg oda, az útra.

Kiszáll egy asszony, gyönyörűszép,
nem az enyim, ő Kelemené.
Szegény Kelemen sír, búslakodék.
Az ő szépséges asszonyát tűzbe veték?

Kelemen felkapja, s betészi a tűzbe.
Kelemen sír, s átöleli rögvest.
Utolsó csókot nyom orcájára,
S lecsukja szemét örök nyugalmára.

Szomorú látvány volt, számomra is.
Bárcsak ne láttam volna ezt mind.
Ásunk, fúrunk, építkezünk,
Kelemenné hamvát beleépítjük.

Meg is állott magas Déva vára,
Mekaptuk a pénzt: ez Kelemenné ára.
Késő estére mindenki hazamené,
Szegény Kelemen, szegény Kelemenné...

Bálint Anita 6.b

Kárhozat

Egyszer szép.
Egyszer csúf.
Igaz, vagy téves kép?
Árad a pokolból a gúny.
A sátán húzza,
a világ lábát.
Bele a porba.
Porba , a csodát?!

Miért harcol ember emberrel?!

Miért nem élhetünk egy érrel?!

Sikít a Föld a kintól.
Honnan jöttünk?
Mennyből vagy pokolból?
Torz óriásokká alakultunk.
Mégis, inkább vagyunk csöppnyi hangyák.
Nyisd már ki szemed,itt az igazság!
Nem tehetjük ezt, nincs jogunk hozzá!
Senki vagy ember!
De téged van, ki teremtett!
Te nem döntheted el,
mi lesz velünk, teremtettekkel!
Nyújtsd hát ki kezed!
De ne, a pusztulást okozóért!
Égjenek a gyarló merényletek!
Kulcsoljuk egybe ujjaink, Istenért!

Vincze Anna 9.a

Impresszum:

Főszerkesztő: Kulcsár Márta, **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta, **Felelős kiadó:** Földi János igazgató

Fotó: Ferenczi Alpár,

Aktuális számunk szerzői: dr Harmathy András, Sípos Dávid, Poczik Tünde, Kivés Zoltán, Benkő Fanni, Vincze Anna 9.a, Bálint Anita 6.b

Tördelés-technika: Tiba Csaba